

рѣкитѣ, съ които се напояватъ ливади и градини. Пороищата пъкъ затлачватъ съ трошлякъ и пѣськъ работната земя. Ножъ съ две острила и то съ острила само за зло. Двуглавъ звѣрь, който би могълъ да се изшие върху знамето на безгрижието къмъ горитѣ. Но пакоститѣ не спиратъ тукъ. Следъ пороищата и бездъждието следватъ глутници отъ злосторници за овощнитѣ дървета. Отъ тѣхъ дърветата линѣятъ и мратъ, както мратъ децата отъ заразнитѣ болести.

Улица въ Кюстендилъ.

Китно поле съ обезобразена рамка — ето образътъ на този щедро надаренъ отъ природата край.

Отъ тази страшна напасть — унищожаване на горитѣ — сж запазени отчасти само високитѣ дѣлове на Осоговската планина.

Погълнати отъ тѣзи раздвоени чувства, отъ тѣзи приятни и нерадостни впечатления, неусѣтно стигаме Кюстендилъ. Това е древната Пауталия и сръдно-вѣковния Велбѣждъ. Отъ него вѣе духъ на приветливостъ и гостоприемство. Като вѣнецъ, надъ неговата глава се застила млада борова гора, която е прогонила едновременнитѣ пуцинаци на Хисарлъка. Тя ни сѣочи какво трѣбва да правимъ.